

— w każdym wypadku, nakazanie zwrot lub naprawienie szkody poniesionej przez skarżące spółki w następującej wysokości:

— szkoda poniesiona przez spółkę Charron Inox, powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 89 402,15 EUR;

— szkoda poniesiona przez spółkę Almet — Le Metal Centre powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 375 493 EUR;

— szkoda poniesiona łącznie przez spółki Charron Inox i Almet — Le Metal Centre powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 58 594 EUR, przy czym spółki Charron Inox i Almet — Le Metal Centre postanowiły samodzielnie o podziale tej kwoty pomiędzy siebie;

— szkoda poniesiona przez spółkę Charron Inox powstała wskutek konieczności zaopatrywania się u dostawców indyjskich na mniej korzystnych warunkach: 57 883,18 EUR;

— szkoda poniesiona przez spółkę Almet — Le Metal Centre powstała wskutek konieczności zaopatrywania się u dostawców indyjskich na mniej korzystnych warunkach: 66 578,14 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżące spółki na poparcie swych skarg na rozporządzenie nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ są, co do zasady, takie same lub podobne, jak podniesione w sprawie T-445/11 Charron Inox i Almet przeciwko Komisji⁽²⁾, dotyczącej rozporządzenia nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na te przywozy⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336, s. 6).

⁽²⁾ Dz.U. 2011, C 290, s. 18.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 627/2011 dnia 27 czerwca 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 169, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/12)

(2012/C 109/66)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie beczynności Komisji z uwagi na to, uchybiła ciążącemu na niej zobowiązaniu wypłacenia władzom hiszpańskim pozostałej części pomocy w terminie dwóch miesięcy od przedstawienia dokumentacji ustanowionym w art. D ust. 2 lit. d) załącznika II do rozporządzenia nr 1164/1994;

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności pisma z dnia 22 grudnia 2011 r. zawierającego odpowiedź Komisji na uprzednie wezwanie skierowane do tej instytucji dotyczące wypłaty pozostałej części pomocy związanej z procedurą zamknięcia projektów współfinansowanych przez Fundusz Spójności przyznanej Hiszpanii w okresie programowania 2000-2006 i stwierdzenie ciążącego na Komisji zobowiązania dokonania wypłaty tych pozostałych części pomocy oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym postępowaniu Królestwo Hiszpanii wnosi skargę na beczynność w następstwie uchybienia ciążącemu zdaniem skarżącego państwa członkowskiego na pozwanej instytucji zobowiązaniu wypłaty pozostałej części płatności związanemu z procedurą zamknięcia projektów współfinansowanych przez Fundusz Spójności przyznanych Hiszpanii w okresie programowania 2000-2006.

Ewentualnie, w przypadku gdyby Sąd uznał, że pismo z dnia 22 grudnia 2011 r. zawierające odpowiedź Komisji na uprzednie wezwanie Królestwa Hiszpanii, kładzie kres beczynności, na którą się powołano, skarżąca wnosi również o stwierdzenie nieważności tego pisma.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Naruszenie art. D ust. 5 załącznika II rozporządzenia (WE) nr 1164/94 ⁽¹⁾ ze względu na to, że Komisja nie wypłaciła pozostałej części pomocy projektów wskazanych w skardze w terminie dwóch miesięcy, jeżeli nie zostało ustalone, że w tym czasie miało miejsce przerwanie lub zawieszenie biegu tego terminu.
- 2) Naruszenie zasady pewności prawa, ponieważ Komisja pogwałciła jasną normę prawną wywołującą dokładne skutki prawne.
- 3) Naruszenie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1386/2002 ⁽²⁾, ponieważ Komisja nie wydała właściwej decyzji w terminie trzech miesięcy od dnia spotkania z hiszpańskimi władzami.
- 4) Naruszenie art. 12 rozporządzenia nr 1164/94, ponieważ Komisja przekroczyła przyznane jej na podstawie tego artykułu uprawnienia w zakresie kontroli finansowej.
- 5) Naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 1386/2002, ponieważ nie zostały spełnione przewidziane prawem wymogi, by Komisja mogła zażądać przeprowadzenia nowej kontroli.
- 6) Naruszenie art. H załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1164/94, ponieważ Komisja zastosowała przewidzianą w

tym artykule procedurę, mimo że nie zostały spełnione przewidziane w tym celu wymogi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych.

Postanowienie Sądu z dnia 16 lutego 2012 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/09) ⁽¹⁾

(2012/C 109/67)

Język postępowania: portugalski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.